

BEDUIN ANTE PORTAS

*Svijet uvijek mijenjaju oni
koji su nemoćni promijeniti sebe*

Beduini. Ljudi pustinje, nomadi. Ta riječ (A'RAB - BEDUIN) spomenuta je u svetoj Knjizi deset puta u deset ajeta. Neki pak misle da se ta riječ može doslovno prevesti kao "Arap".

"I STA'REBE" znači prostački i bestidno govoriti, također "ARIB", pokvariti se, zagnojiti se, oteći. Poznata Islamska predaja kaže kako je "propast Arapa u nacionalizmu". Fanatizam kao mržnja prema drugom i drugačijem, isključivost. Tu je potrebno sagledati "beduinsku svijest" današnjih muslimana, fanatični nacionalni ponos, (nekih skupina) ideje o vlastitoj superiornosti te duhovnu prostituciju sadržanu u tzv "širenju" Islama.

Dovoljno je samo pogledati izgled nekog od "misionara" pa da se odmah shvati s kim se ima posla. Zapuštenost, grubost i primitivizam svake vrste, te prostačko **ugađanje sebi** (pod firmom "širenja vjere") jesu samo neke naznake sasvim dovoljne da svako normalan od takvih ljudi jednostavno pobjegne. Duhovno prostituisanje, gdje se "istina" nudi na svakom koraku uz potpunu **jednoobraznost** pozivatelja, nepoznavanje različitih kultura, itd.

Gledajući cjelokupnu Islamsku tradiciju te odnos prema prirodi i drugima, uzimajući u obzir sav **istraživački duh** Islama posve je jasno da bi današnji musliman (živeći u svom vremenu) trebao prije svega raditi u NASA-i, te istraživati dubine svemira ili pak kao fizičar proučavati cijepanje atoma. Biti hemičar koji otkriva nove elemente i jedinjenja, jednom rječju biti u svakom pogledu predvodnik i uzor svog vremena. Umjesto toga, imamo (uglavnom) "*prostitutke na devama*", mrzitelje i pozivatelje, "revolucionare" i duševne bolesnike kao Islamsku "elitu" danas.

Sve vrste promašenih (ovo važi za sve religije) danas se bave misionarenjem vjere. To im daje i **zaštitu** od bilo kakvog provjeravanja (jer je istinitost namjere neprovjerljiva) i tako potreban **privid veličine** (jer ni za šta drugo osim dijeljenja brošura i pamfleta ti ljudi nisu ni sposobni). **Pseudoduhovnost**, ko-

ja je **otrov vjere**. Isus je rekao: "Oholost je u svom maksimumu, kad koristi stvari poniznosti". Zašto?

Jer koristi ono najveće i najsvetije (vjeru) za vlastitu promidžbu te je to najgora oholost. A u svom je maksimumu baš zbog neprovjerljivosti svega **svetog**; jer je to posve unutarnji svijet koji pripada Bogu. I taj i takav svijet se zloupotrebljava i koristi za **samovelicanje**, svakako da je to najveća moguća **oholost**. Kako je **privid veličine** (kod "misionara") spojen sa potpunim odsustvom duhovnosti (jer da je imaju ne bi u ovom **tamnom dobu** ni pozivali osim **djelom**) i moralnom prazninom u **opustošenom duhu**, jasno je da uticaj takvog djelovanja na ljude biva posve **suprotan** od namjeravanog i očekivanog. Današnji interpretatori Islama sa dugim bradama, prezirom i ubojitim pogledima ka svemu što je drugačije mogu biti jedino "misionari straha", oni su kao takvi "dobri" i pogodni jedino za plašenje ljudi i **odvracanje** od Istine. **Beduinska** svijest isključivosti, granice te svijesti te rigidnost proizašla iz takvih shvatanja razlog su da se prijetimo poznate predaje Imama Alija, vezane za **posljednje vrijeme**.

On je rekao: "Doći će ljudima vrijeme kad njima od Kur'ana neće ostati ništa osim slova njegova, a od Islama ništa osim imena njegova. Džamije njihove u danima tim bit će velike u pogledu građenja, ali puste u pogledu upućivanja. Oni koji će boraviti u njima i oni koji će ih posjećivati bit će najgori među stanovnicima Zemlje. Od njih će se širiti smutnja i njima će sve krivo sklanjati. Ako se neko izdvoji iz toga, oni će ga gurnuti tome. Allah Uzvišeni kaže: "Kunem se Sobom, izaslat ću na njih iskušenje u kojem će i razboriti biti pometen! On će učiniti tako. Tražimo od Boga da nas sačuva od padanja u nemar".

Danas je "slovo Kur'ana" (vezano za "ime Islama" a što je puko **ospoljenje** nečega što bi trebalo da kroz pokornost svjedoči jednu veličanstvenu unutarnjost, jer Islam i znači predanost) preovlađujuća **forma** vjerskog života koja je ujedno i njegov **sadržaj**. Snaga dubine; moć ezoterijskog tajanstva i prosezanja u skrivena značenja, gotovo posve su izgubljeni.

Kolika je razina razumijevanja Knjige vidi se i po tome što je ljudi uče napamet na **način** kako je to bilo prije 1000 godina. Tada je **hafiz** Kur'ana (osoba koja ga zna napamet) imao i **odista** ulogu **čuvara** Kur'ana jer nije bilo mnogo primjeraka niti prijevoda, bili su teško dostupni itd. Svakako, "čuvanje" se (i tad) treba shvatiti posve relativno jer nepromjenljivost Knjige garantuje sam Bog i

On je njen čuvar ("Mi Kur'an objavljujemo i doista ćemo Mi nad njim bdjeti"). Ali šta je danas "čuvar Kur'ana" kad svaka kuća ima Svetu Knjigu? I koja je svrha pamćenja kada se svaki ajet može pronaći Internetom za par minuta? Šta bi **trebao** da bude hafiz Kur'ana u ovom vremenu, **kakvo** je njegovo **bdijenje** i koju **sačuvanost** (da li doslovnog teksta koji je sada svakom dostupan) on **njeguje** i održava? Okamenjena tradicija, potpuno nesposobna da prosegne "iza slova" doslovnog teksta, to je forma današnjeg "čuvara Knjige". Današnji musliman prepun je obrazaca i jednostranih usmjerenja zasnovanih isključivo na "slovu Kur'ana" koje je još od Knjige preostalo. U tom svjetlu se često promatra i odnos Istok - Zapad gdje se krajnje pojednostavljeno smješta i "Istina", (na Istok) kao da je istina geografska činjenica pa je dovoljno tek "promijeniti sredinu" da bi se zadobilo prosvjetljenje. Hiljade razočaranih povratnika iz **Indije** su divan primjer "spiritualnih" frustracija i nezadovoljstva. Paradoksalnost takvih formalnih podjela ("Istok - Zapad") divno se moglo vidjeti (i u našoj zemlji) prilikom demonstracija pred ambasadama nekih Zapadnih zemalja a povodom objavljivanja karikatura Poslanika Muhammeda. Norveška, koja je ugostila i udomila hiljade naših izbjeglica (dala im posao i stanove, faktički **sve** što je potrebno za normalan život) je u smislu **dobročinstva** pokazala "Islamsko" lice mnogo više od mnogih Islamskih zemalja. Taj svijet, islamski, je još davno napravio najveću karikaturu od Islama, karikaturu koja se tako gorko ogleda u međusobnom ubijanju ("sunita" i "šiita") te masovnim, potpuno iracionalnim napadima na civile. No, demonstriralo se ispred Norveške ambasade. Karikature (bilo koje svete osobe) treba prezreti i ignorisati i takvi crteži samo govore o primitivnoj ograničenosti samih autora jer karikatura kao oblik izražavanja ne može **iskazati** ni povijesnu sliku niti snagu istine ili neistine. No, dignuta je uzbuna. Čitav problem i jeste u tome što je današnji musliman **beduin** čija zapuštena svijest naprosto **provaljuje** svakim izvanjskim povodom i jedva čeka neki izgovor za odušak nagomilanih frustracija koje su se **slagale stoljećima**. Naravno da treba uzeti u obzir nepravde prema muslimanima ali se mora isto tako naći "mjera stvari". Jer, nepravde se ne odnose samo na muslimane već sve "nebitne" narode, one koji su slabo razvijeni, neindustrijalizirani itd. Dovoljno je pogledati primjer Ruande, gdje je **dozvoljen** pokolj oko milion ljudi, ali plemena **Hutu i Tutsi** nisu muslimani. S druge strane, **stanje** u ko-

jem jesu muslimani **plod** je u potpunosti **njihove prošlosti**, djelovanja ili pasivnosti, prepuštanja sudbine drugima. Nesnalaženja i zaostajanja u razvoju. Dovoljno je pogledati fenomen "auto-bombi" da bi se shvatilo koliko **nisko** je pala Islamska misao, bez obzira koliko "malo" ljudi taj pad obuhvatao. S tim u vezi, kod nekih muslimana je prisutna čudovišna i potpuno neosnovana mržnja prema Američkom i Jevrejskom narodu. Tu nerealnu mržnju grupe fanatizovanih "fundamentalista" smatraju maltene "obaveznom" u svom djelovanju.

Amerikanci imaju i širine i tolerancije i nisu opterećeni nikakvom prošlošću "sukoba sa muslimanima", a Amerika je **ovdje pomogla** i to je nešto što se ne smije zaboraviti. Amerikanci su puno učinili za Bosnu i Hercegovinu. Ideja "sukoba civilizacija" je potpuno neodrživa i nerealna i sami život je negira, jer i "Istok" i "Zapad" su unutar čovjeka, to nisu teritorije niti "šaka zemlje" za koju se bori, niti među ljudima postoje razlike. Koliko je fanatizam za osudu najbolje kaže Muhammed a.s.: "Nije od nas ko poziva fanatizmu, nije od nas ko ratuje zbog fanatizma i nije od nas ko umre u fanatizmu". I još: "Čovjek koji je pristrasan ili su prema njemu pristrasni odvezao je omču vjerovanja sa svog vrata".

Iako neki (poput Hantigtona) smatraju "sukob civilizacija" maltene neizbježnim, čak i kada bi se desio, takav sukob ne govori ništa u prilog neminovnosti samog konflikta. Jer, uzroci različitih sukobljavanja (od kojih su neki čista pljačka ili nacionalno retrogradni projekti) se često maskiraju i zaodijevaju u "drugačije ruho". U tom svjetlu je i "sukob civilizacija" očito **priželjkivan** model, tim prije jer je "moderni" čovjek i te kako podložan manipulacijama i ispiranju mozga te je i željeni efekat često (bar) dostižan. Fašizam i komunizam su tipični primjeri "opšteprihvaćene" zablude, te pokazatelj da većina ne mora biti u pravu, naprotiv, većina se može nalaziti u potpunoj zabludi. Masovnost nikada ne može biti kriterij istine ili neistine, te na taj način čitave mase ljudi **moгу i zaista povjerovati** u bukvalni sudar Istoka i Zapada. No, sama manipulacija, iako može sukob u glavama ljudi učiniti vjerovatnijim ne može nikada uzeti **istinitost** kao kriterij. Ipak, komunizam i fašizam pokazuju kako istina biva dostupna nakon dugih godina **razjedanja** zabludom a što uključuje čak milionske ljudske žrtve. U Islamskom svijetu možemo vidjeti sukob "sunita" i "šiita". "Sunit" znači sljedbenik prakse i tradicije Poslanikove te njegovanje zajedništva, što

opet za sebe tvrde i ostale skupine. Sami izraz je nastao davno i označavao je većinsku skupinu koja je u to vrijeme bila u borbi sa Imamom Alijem te je nakon te i takve "pobjede" trebalo opravdati mnoge nečasne radnje. A najlakše opravdanje je upravo onda kada pokazujemo da "iza svega" stoji većinska svijest koja je uz to pobornik zajedništva. Ta odrednica ("ehli Sunnet wel džemmaat") je bila potpuno nepoznata za vrijeme Muhammedovog života. Halifa **Muavija** je **prvi** upotrijebio taj izraz, kao **masku i opravdanje**. Riječ "šii" znači podrška, pomoć, ispomaganje. Za nekolicinu svojih vjernih sljedbenika Poslanik je rekao: "Oni su moje šiije". Kasnije je došlo do formiranja različitih Islamskih Pravaca te je riječ "šiija" označavala (označava i sada) sljedbenike Imamijske škole (12 Imama). No, šta znači ta **podrška sada**, malo ko se pita. To je podrška "teškoj i otežanoj stvari", onoj "stvari" koju odbiše ponijeti nebesa, planine i zemlja ali je prihvati čovjek. Podrška samoj srži znanja, otkrivanje **tajne** u **tajni**, tajne koju može motriti samo jedna druga tajna. Imamologija daleko nadilazi "stvari" koje bi nju smjestilo pod okrilje tek jednog posebnog pravca vjere. Naime, **imamologija** zajedno sa **kristologijom** tvori **religiju ljubavi**, budući **iznutarnji obzir** svih Božjih Objavljenja, njihovo **značenje** i tek **tako** motrena Imamologija zadobija svoj puni značaj i smisao. Tamo su duhovna nebesa "ezoterijske cjeline, transcendentnog jedinstva svih religija". Koliko su, pak, izvanjski gledano svi događaji oko "teške stvari" nepredvidivi i prividno "kontradiktorni" kazuje nam jedna predaja Šestog Imama: "Kada dođe Kaim (Imam Mehdi) napustit će ovu skupinu oni za koje se mislilo da su njegova porodica, a prihvatit će je oni koji su se klanjali Suncu i Mjesecu".

Dakle, skupinu ispravno vjerujućih napušta skupina za koju se **mislilo** da je **njegova porodica**, što je katastrofalni obrat (do tada) utvrđenog "poretka stvari". Mehaničko i priprosto slijeđenje vjere doživljava kolaps, predubjeđenja, zablude i sva **negativna** tradicija nepovratno odlaze. Opće stanje svijesti kod muslimana (i danas, više no ikad) je takvo da se Poslanikovom rodbinom smatra onaj ko nosi crni turban, a što je oznaka krvnog srodstva sa Kućom Čistom. Pri tom se ne vodi računa da "Poslanikova rodbina" podrazumijeva prije svega duhovno srodstvo ka kojem se **uspinje**, srodstvo koje duhovni putnik (**izgnanik**) iznova pronalazi u dubinama vlastite duše. Srodstvo **obezdomljenog** koji se vraća **kući**. U skladu s tim je i poznata Poslanička izreka: "Salman je od nas,

Ehli-Bejta". Ovog čovjeka koji je bio Perzijanac i krvno nije bio vezan za Poslanika, Muhammed je javno proglasio članom Svete Obitelji, što je jasan znak **duhovnog rodbinstva**. Onog rodbinstva utemeljenog na "sličnosti duša", na uzajamnoj bliskosti koja je izrasla još u svijetu preegzistencije i čije sjeme je Pleromatska bit svjetlosnog čovječanstva. To rodbinstvo sukladira načinu izričaja potvrde Božjeg Jedinstva ("A kada je Gospodar Tvoj izveo potomstvo iz kičmi sinova Ademovih On je zatražio da posvjedoče protiv sebe - "Nisam li ja vaš Gospodar?"... "Oni su odgovarali - "Jesu, mi svjedočimo").

Ovo "jesi" je izrekao svaki ljudski duh u svijetu prvobitnog postojanja. Način izričaja je ovisio o pripadnosti pojedinoj skupini, o "ilovači" koja je nosila svjetlo i radost ili pak mržnju i odbojnost. Ipak, svi duhovi su (na kraju) odgovorili potvrdno i oblik te potvrdnosti je naša sadašnja sudbina u ovom svijetu, realizacija onog već **prihvaćenog**.

Spomenuto **duhovno srodstvo** će u doba Spasitelja doživjeti svoj vrhunac kao **okomica** svakog bića te će shodno tome (samo) formalne i izvanjske naznake (bilo koje pripadnosti i određenja) padati kao kule od karata. Tradicije, običaji i svi do **tad** uspostavljeni obrasci naprosto neće moći **izdržati** Obznanu Pola, snagu metafizičke dimenzije te obznanjenosti. Zato će tada, skupinu ispravnih prihvatiti oni koji se **klanjali Suncu i Mjesecu**.

Povijesno, narod Kraljice od Sabe (i još neki) su se klanjali Suncu i Mjesecu, kult nebeskih tijela je prisutan kod mnogih "primitivnih" naroda i plemena i danas. Međutim, tada, u času dolaska Imama El Mehdija a.s. "obožavatelji Sunca i Mjeseca" će biti eminentni naučnici tog vremena, oni koji istražuju svemire i bave se vrhunskim naučnim dostignućima. Prirodni **sjaj** Sunca i Mjeseca je jasna naznaka tog vrhunca (i) materijalističkih nauka, jer **velika Ilijina obnova** (Isus o njoj govori) obuhvata **sve** znanosti. Brzina svjetlosti u to doba biva doseguta i čak preseguta preko svoje granice. I najmanji atom fizičkog svemira će biti istražen jer je nezamislivo da bi Bog stvorio nešto što treba zauvijek ostati nedostupno čovjeku, pošto Kur'an kaže kako je On ljudima "sve podredio". A ono što je podređeno mora kad - tad obznaniti svoj **položaj** u odnosu na čovjeka koji je **kruna stvaranja** i **savršena forma** tog stvaranja. Ezoterijski gledano, Sunce i Mjesec (iz iskaza Šestog Imama) treba motriti kao Osobnost Poslanikovu ("Sunce") i Osobnost Imama Mehdija u **nadolasku** ("Mjesec").

Vidjeli smo kako se u pomenutoj predaji uopšte ne spominje “vjerovanje” ili “nevjerovanje” već napuštanje odnosno prihvatanje određene skupine. Napuštanje onih za “koje se mislilo da su Sveta porodica” jeste “odlazak egzoterika”, sljedbenika samo izvanjske, socijalizirane religije a koja izvanjskost i jeste na svom vrhuncu kada se **zaklanja** iza (samo) fizičkog rodoslova Muhammedovog a.s. Prihvatanje ispravne skupine od strane “onih koji su se klanjali Suncu i Mjesecu” jeste “ulazak ezoterista” u Svetu Obitelj i na **izvanjski** način. Iznutarnje, tu su oduvijek i pripadali, motreći Sunce (Poslanika) i Mjesec (Imama) u **stanju** njihove **čiste svjetlosti**.

12 Muhammedovih Imama i 12 Kristovih Apostela tvore **jedinstvenu cjelinu** vanjskog i unutarnjeg **znanja** koje će biti realizirano kroz **religiju ljubavi** u dobu **zlatnom** (baš kao što i 12 sati dana zajedno sa 12 sati noći tvore cjelinu vremena). Ova **kosmička ljubav** će obujmiti cjelinu postojanja, bit će **porođena iz nutarnjeg** Svijeta Božanskih tajni, i zato neke predaje govore kako će Spasitelju “zemlja izbaciti riznice svoje”, jasna aluzija na **batinsko**, iznutarnje otkrivanje čitave egzistencije. Peti Imam je rekao kako će kroz Imama Mehdijsa a.s. “umovi ljudi postati savršeni”, a šesti Imam kaže: “Kada dođe od nas Kaim, (podrška) Bog će toliko ojačati uši i oči naših sljedbenika da između njih i Kaima neće biti glasonoša. On će biti na svom mjestu i pričat će sa njima a oni će ga čuti i gledati”.

Ova predaja jasno govori o krajnjem stupnju razvitka **svjetlosnog čovjeka**. Suptilno tijelo (kao posljedica **savršenstva** sveopšte ljubavi) u **zlatnom dobu** nadvladava fizičko tijelo upravo onako kako fizičko tijelo danas (kod većine ljudi) **nadvladava** svjetlosno, suptilno tijelo duše. “Ojačanje ušiju i očiju” je sukladno onoj Isusovoj izreci (“Ko ima uši neka čuje”) koja govori o pleromatskom jedinstvu Svjetlosnog čovječanstva, onog čovječanstva kome su “prirođene” srčane uši i srčane oči. Svaka osoba će znati svoj **duhovni rodoslov i okomicu** svog Svjetlosnog bića te će se sva **duhovna čula razbuditi** (njih devet). Upravo to je smisao izreke kako će **kroz** Spasitelja umovi ljudi postati savršeni, jer **nalog Božji** (Imam) sada **rasijava** ujediniteljsku moć čovječanstva, ono **iznutarnje jedinstvo** sadržano u Muhammedovoj izreci kako su “svi ljudi od Adema a Adem je od zemlje”. Ta ista zemlja **izbacivanjem riznica** (Savršenstvom iznutarnjeg, Svjetlosnog čovjeka) **obznanjuje** navedeno **jedinstvo**

ljudi, i upravo zato se **religija ljubavi** realizira kroz **savršenstvo uma** jer misao više ne posjeduje nikakvu **manjkavost**. U **zlatnom dobu** ljudi će gledati **trećim okom**. "Tačka presjeka" (radost Muhammedovih očiju koja se **obara** ka čulu mirisa koji je svjedočanstvo vjere, a znamo da je Imam Ali prvi primio Islam, odnosno izrekao svjedočanstvo vjere) će razotkriti **tajnu** svih teofranijskih čula i buđenjem 9 **duhovnih** čula umovi ljudi bivaju potpuno pročišćeni.

Pogledajmo pak, "beduinski Islam", a što je danas preovladavajuća svijest muslimana. Naime, zbir rednog broja svih ajeta u Kur'anu u kojima se spominje riječ "beduin" ($90+97+98+99+101+120+20+11+16+14$) iznosi 666. Svi ajeti su ukupno u četiri sure (odjeljka), a to su: "Pokajanje" (6 ajeta), "Saveznici" (1 ajet), "Pobjeda" (2 ajeta) i sura "Sobe" (1 ajet).

Brojčana vrijednost, vidimo daje Antikristov broj (666). Ovo je potpuno logično jer Kur'an za "beduine" kaže kako su "najgori licemjeri i najveći poricatelji". Pošto je maksimum poricateljstva sadržan u Antikristu otuda proističe i brojčana identičnost "beduina" i "Antikrista" (Islamski "Dedžal"). Pošto "dedžele" vidjeli smo znači "zavoditi" jasno je da je "Dedžal" transformacija, odnosno **maksimum** beduinske svijesti koja svoj vrhunac doživljava kroz **zavodenje**. One svijesti koja "ono što daje smatra nametom", svijesti koja "izostaje" (Kur'an). Stavak 99 (odjeljak "Pokajanje") pohvalno govori o nekim aspektima beduinske svijesti (približavanje Bogu te Poslanikovi blagoslovi).

Čak 6 ajeta (od ukupno 10 u kojima se spominje riječ "beduin") nalazi se u suri "Pokajanje". Ta sura je **jedina** u cijelom Kur'anu koja na početku nema "otvarajući stavak" (Bissmillahir-rahmanir-rahim).

Prema jednoj predaji to je zato što ta sura započinje (tj.sadrži) vrlo ostrim upozorenjima i prijetnjama, te nije slučajno da se **više** od **polovine beduinske svijesti** smješta upravo u tu suru, koja izostavlja Božansku Milost i Samilost na svom početku.

U 2 ajeta (od pomenutih 6 u suri "Pokajanje") se zajedno sa "beduinima" spominje riječ "Medina". Ime tog grada je 4 puta spomenuto u Kur'anu, i peti put kao **Jesrib** (predislamsko Ime za Medinu).

Božji Poslanik je rekao: "Ja sam grad znanja a Ali je kapija tog grada". Kako "Medina" doslovno znači "grad" jasno je da se to (ezoterijski) odnosi na Posla-

nika, a četverostruko spominjanje te riječi je sukladno **kapijama**, onim osobama koje smo "dužni voljeti" (Fatima, Ali, Hasan i Husejn).

Peto spominjanje Medine (kao Jesrib) sukladira kapiji **nebeskog Ahmeda**, nebeskoj prirodi Vjerovjesnika Muhammeda. Nakon **Hidžre**, preseljenja muslimana iz Meke u Medinu **Jesrib** dobija novo ime: **Medinet-ul-Nebij** (Poslanikov grad) gdje **progonstvo** "nižeg ja" i **izbjeglištvo** od trostrukog neprijatelja (duša, Satana i "lažno ja") zatvara "grad znanja" prema pomenutim neprijateljima **otvarajući** istovremeno njegove **kapije znanja** za vertikalni, spiritalni uspon. Ta duhovna borba da se "izmjeriti" i brojčano. Ukupan zbir ajeta u kojima se spominje riječ "Medina" iznosi 290 (101 + 120 + 60 + 9) što je ukupnost svjetlosti "4 kapije znanja". Ako se taj broj oduzme od broja boraca na Bedru (314) dobit će se broj 24 (314 - 290 = 24) a što je ukupan broj ajeta sure "Progonstvo", koja je posljednja sura u kojoj se spominje riječ "Medina". Zato je potrebno razmotriti šta Medina kao "grad znanja" obznanjuje u smislu izbjeglištva pred beduinskom, Antikristovskom sviješću.

Ajet 112 sure "Pčele" (sura 16, 128 ajeta) kaže: "Allah navodi kao primjer grad, bezbjedan i spokojan, kome je u obilju dolazila hrana sa svih strana, a koji je nezahvalan, na Allahovim blagodatima bio, pa mu je Allah zbog onoga što je radio dao da iskusi i glad i strah".

Odmah se da uočiti da broj stavka (112) daje zbir 100 Lijepih Božjih Imena i 12 Svetih Imama. "Grad" je već pomenuti **grad znanja**, osobnost Muhammedova koja je **uporište** Božanskih Imena a koja Imena se tragaocu znanja obznanjuju kroz 4 **kapije** (Ali, Fatima, Hasan i Husejn).

Grad je **oprimjeren** duhovnim moćima iskušenika ("Bog navodi kao **primjer** grad...") koji duhovno nasljeđuje Poslanika kroz bezbjednost i spokoj same usredištenosti znanja **unutar grada** (znanja). Oprimjerenost duhovnih nastojanja, budući da se odvija na razini **iznutarnjeg znanja** (unutar grada) podrazumijeva **Imamat** u svom dvostrukom aspektu:

1. Imamat kao "štit" Božanskog jedinstva
2. Imamat kao iznutarnji obzir Objave.

Prvoj tački (Božansko Jedinstvo) sukladira **bezbjednost grada**, a drugoj (iznutarnjost Objave) sukladira **spokojstvo grada**, spomenutog u citiranom ajetu 112, sure "Pčele". Uzvišeni Bog je objavio Svom Poslaniku: "Nema Boga os-

im Mene - je tvrđava Moja, ko uđe u nju, spašen je od Moje srdžbe". Kako je "tvrđava", ustvari, **grad** (sigurni, bezbjedni grad, opasan zidovima) bezbjednost tog grada (a što je zaštita od srdžbe Božje) je vezana za iskazivanje Božje Jednosti, kako je i citirano u pomenutom Kudsij hadisu. Time se raskriva iznutarnje značenje Objave kojemu sukladira, vidjeli smo "spokojstvo grada". Kur'an kaže kako se "sjećanjem na Boga kože i srca smiruju". U ajetu 112 (sura "Pčele") to spokojstvo se vezuje za "obilje hrane koja je dolazila sa svih strana". Analogno ljudskom tijelu koje hranu koristi **iznutra** tako i Imamat koji je **iznutarnost Objave**, spokojstvom znanja hrani nutrinu duhovnog srca, daje mu **smirenost** jer je spoznaja Božjeg Čovjeka jedno od najvećih **sjećanja** na Boga dž.š.

Ukoliko se zanemare pomenute dvije tačke (Božanska Jednost i Imamat), a što je "nezahvalnost na Božjim blagodatima" kako ajet dalje kaže, tako "prazan" grad (neznanja) se suočava sa kušnjama **gladi i straha**. Da su **Božje blagodati neraskidivo** vezane za Imamat govori nam jedan drugi ajet i **dogadaj** koji je bio povod spuštanju tog ajeta. Naime, kada je na Gadir-Hum - u Poslanik proglasio Alija za nasljednika i vođu muslimana nakon njega spušten je sljedeći ajet: "Danas sam vam vjeru vašu usavršio i blagodat svoju prema vama upotpunio i zadovoljan sam da vam Islam bude vjera".

"Usavršavanje vjere" je analogno **tvrđavi** Božanske Jednosti a "upotpunjavanje blagodati" Imamatu koji je **unutarinja** hermeneutika Knjige.

Prema tome, "nezahvalnost na blagodatima" je identična **poricanju** Imamata, gdje negacija Božanskog **Tevhida** rezultira **strahom** a negacija Imamata **gladu**. Ajet jasno kaže kako je bezbjednom i spokojnom gradu hrana u obilju dolazila "sa svih strana". Kako postoje 4 strane svijeta (Istok, Sjever, Zapad i Jug) jasno je da su te 4 strane sukladne sa 4 **kapije grada** znanja, tj. četiri osobe koje smo prema predaji dužni voljeti (Ali, Fatima, hasan i Husejn). No, ukoliko se **kapije** zanemare nezahvalnošću kao rezultat dobijemo i strah i glad, dakle **oboje**.

Ajet 98 (sura "Junus") kaže: "Zašto nije bilo nijednog grada koji je povjerovao i kome je vjerovanje njegovo koristilo, osim naroda Junusova, kome smo, kada je povjerovao, sramnu patnju u životu na ovom svijetu otklonili i život mu još izvjesno vrijeme produžili". Početak ajeta sugerira nekorisnost vjerovanja osim u slučaju pokajanja koje će rezultirati prosvjetljenošću srca.

Naime, Božji Poslanik Junus (Jona) bijaše progutan od jedne ribe (kita). Pošto je njegov narod odbio njegovu misiju (pobunjenički elementi duše se usmjeravaju na one probudene) on se ukrcao na jednu lađu. Lađa je svakako svijet vjere, cjelina vjerovanja u moru Božanske Milosti. Ta lađa je stala, nepokretna na sredini mora, neko je morao biti žrtvovan i **kocka** je pala na Junusa. Cjelina vjere ne može biti sačuvana, nema duhovnog puta bez žrtve, napredak je nemoguć bez lišavanja. Kocka predstavlja 4 strane svijeta, "sve strane" sa kojih hrana u obilju dolazi u bezbjedni grad. Kocka je identična hramu u Meki (kocka i znači kubus) i pronalaženje tog hrama unutar sebe neminovno rezultira samožrtvovanjem. Bačen u more, Junus biva progutan od strane ribe. Etapa kada (već) prosvjetljeno srce "guta", tj. integriše u sebe preostale elemente bića. No, ovdje se to zbiva na način da **Nefs** biva **uhapšen, zatočen**, drugačije je nemoguće ukoliko srce **pretiće** vlastitu tajnu pošto požudna duša **srdito** odbija istinu. Nakon faze zatočeništva duše, srce se suočava sa dahom ontološke samoće ("pusto ostrvo") gdje iskušava punu odvojenost od Boga (Junus je bio **bolan, tužan**). Nakon toga dolazi **puno prosvjetljenje** i Bog ga vraća stvorenjima za njihovu dobrobit.

Ulazak u "grad znanja" (osobnost Poslanika Muhammeda) započinje kapijom Imama Alija, ajet 101, sura "Pokajanje": "Među beduinima oko vas ima licemjera a ima ih i među stanovnicima Medine, koji su u licemjerstvu spretni, - ti ih ne poznaješ ali ih Mi poznajemo. Njih ćemo na dvostruke muke staviti, a zatim će biti u veliku patnju vraćeni".

Ovo je **prvo** spominjanje riječi "Medina", otvarajuća kapija grada znanja, njen ključ. Brojčano, ovaj stavak sadrži cijelu Imamologiju. Redni broj ajeta (101) predstavlja 100 Lijepih Božjih Imena za koje se vezuje Imam Ali, pečat Apsolutnog Vilajeta ($100 + 1 = 101$, redni broj stavka), koji je sam **navlastito** zbir tih Imena, jer su Imami rekli: "Mi smo Lijepa Božja Imena". Ukupan broj ajeta sure "Pokajanje" je 129. Ako od tog broja oduzmemo redni broj ajeta koji predstavlja **kapiju** Imama Alija (101) dobit ćemo broj 28 a to je broj godina Jedanaestog Imama u času njegove smrti, odnosno početak Okultacije njegova sina, Imama Mehdijs a.s. Pošto je Imam El Mehdi pečat Muhammedanskog **Vilajeta**, ovdje dakle, vidimo **otisak dva pečata** (Ali i Mehdi). Dvoličnost se u ajetu također nadaje dvostruko, kao "beduinska svijest" što je svakako isključivost

zakona za fizičko na način rigidne interpretacije te kao “Medinska svijest” a što je duhovni put koji isključuje Imamologiju. Takav put ne podrazumijeva nužno moralnu dvoličnost već prije **spretnost** u “podnošenju” same vjere na način odbacivanja njene iznutarnje dimenzije. Zato ajet Medinske dvoličnjake opisuje kao **nepoznate**, jer se po prirodi stvari unutarost osobe ne može vidjeti (fizičkim čulima).

“Naslanjanje” Alijevog Apsolutnog Vilajeta na 100 Lijepih Božjih Imena (ajet iz sure “Pokajanje” je vidjeli smo, rednog broja 101) štiti vjeru **dvostruko**. Horizontalno, spriječava da vjera ostane na nivou pukog svjedočanstva jer joj **ukupnost** Božjih Imena daje djelatnu **životnost**, te vertikalno, gdje Imam kao **uporište** Božanskih Imena čuva od pogubne zamke **antropomorfičkog** motrenja Božjih Atributa. Zato se na kraju aeta spominju “dvostruke muke” koje su analogne dvostrukosti dvolične svijesti a “velika patnja” u koju se **vraća** jeste **ezel**, svijet prvobitne stvarnosti, način izbora buduće sudbine na ovom svijetu. “Velika patnja” je sopstveni izbor, način izričaja onoga “jesi”, kada su još nerođene duše (sjeme) ljudskog roda posvjedočile Božansku Jednost.

Nakon što se otvore **pečati znanja** na kapiji Imama Alija i kuša znanje u njegovim duhovnim sobama, ulazi se na sljedeću kapiju, kapiju Fatime a.s.

Ajet 120, sura “Pokajanje”: “Nije trebalo da stanovnici Medine ni beduini u njenoj blizini iza Allahova Poslanika izostanu i da svoj život njegovu životu pretpostave jer njih neće zadesiti ni žeđ, ni umor, ni glad na Allahovom putu, niti će stupiti na neko mjesto koje će nevjernike naljutiti, niti će ikakvu nevolju od neprijatelja pretrpjeti a da im to sve neće kao dobro djelo upisano biti - Allah zaista neće dopustiti da propadne nagrada onima koji čine dobro”.

Odmah se da uočiti da se najprije spominje “Medinska” a tek onda “beduinska” svijest, dakle obrnuto u odnosu na redosljed u prethodnom ajetu koji je **kapija znanja** Imama Alija (u ajetu 101 se najprije spominju “beduini” a onda “stanovnici Medine”). Pomenuti redosljed utjelovljuje kosmički suodnost aktivnog i pasivnog na način komplementarnosti jer je Ali muškarac a Fatima žena.

Ukoliko se broj “Fatiminog ajeta” (120) oduzme od ukupnog broja ajeta sure “Pokajanje” (129) dobit će se broj 9 ($129-120=9$) a Poslanik je rekao: “Bit će 9 Imama, potomaka Husejnovih”. Kao što znamo, Imam Husejn je Fatimin sin. Obje kapije znanja (Alijeva i Fatimina) nalaze se zajedno, u istoj suri (“Po-

kajanje”), jer su oni bili muž i žena u fizičkom svijetu, te kao takvi nerazdvojni što se i očituje u redosljedu kapija znanja. Razlika Fatiminog i Alijevog ajeta je broj 19 ($120-101=19$), broj koji se u Kur'anu nadaje kao **najsavršenije čudo** (vidjeti knjigu Ahmed D.: “Kur'an najsavršenije čudo”). Poznato je da se Sunce kreće 19 km u sekundi. Kako je “Sunce” Časni Poslanik, najmanja čestica njegove svjetlosne kretnje je u **rasponu** između Alijeve i Fatimine kapije znanja, jer su oni baštinci i nasljednici njegova znanja. Ta **ostavština znanja** i blagoslov duhovnog znanja daju se motriti u suri “Pokriveni” gdje se i pominje broj devetnaest. Citirat ćemo nekoliko ajeta pomenutog odjeljka.

24: “i rekao: “Ovo nije ništa drugo do vradžbina koja se nasljeđuje”.

25: Ovo su samo čovjekove riječi

26: U Sekar ću Ja njega ubaciti

27: A znaš li šta je Sekar?

28: Ništa on neće poštediti

29: Kože će se crnim učiniti

30: Nad njim je devetnaest

31: Mi smo čuvarima vatre meleke postavili i odredili broj njihov kao iskušenje onima koji ne vjeruju, - da se oni kojima je Knjiga dana uvjere, i da se onima koji vjeruju vjerovanje učvrsti, i da oni kojima je Knjiga dana i oni koji su vjernici ne sumnjaju, i da oni čija su srca bolesna i oni koji su nevjernici - kažu: “Šta je Allah htio ovim kao primjerom?” Tako Allah ostavlja u zabludi onoga koga hoće, i na pravi put ukazuje onome kome hoće. A vojske Gospodara tvoga samo On zna. I Sekar je ljudima samo opomena.

32: I tako Mi Mjeseca

33: I noći kada mine

34: I zore kada svane

35: On je, zaista najveća nevolja

...

42: “Šta vas je u Sekar dovelo?”

Izvanjski, povod Objave nekih od ovih ajeta jeste poricateljstvo jednog od idopoklonika u Muhammedovo doba, taj obzir nas ovdje ne zanima. Vidimo da se riječ “Sekar” spominje 4 puta. Sekar svakako označava donji sloj pakla, džehenemsku vatru. No, riječ “sukar” znači “očita laž” a “sakar” je “sok od datule”.

Božji Poslanik je muslimana uporedio sa *palmom*. Iznutarnje gledano, to je stablo znanja Ehli-Bejta, Čiste Kuće. Jer “sok” je upravo “razrijeđena” spoznaja, “voda spoznaje” i transformacija čvrstine zakona za fizičko u pitkost duhovnog puta, njegova nadgradnja ovim potonjim. Tako se “sokr” nadaje kao suprotnot “sekre”.

Broj 19 je broj “cijele matematike” i kako su 1 i 9 početak i svršetak svega tako je i Ehli-Bejt “Noina lađa koja spašava od utapanja” jer je po njima sve počelo i njima će se sve vratiti. Ajet 30 kaže “Nad njim je devetnaest” ne spominjući riječ “Sekar” izravno. Razmak ili “praznina” između Fatiminog i Alijevog znanja, “prostor” između te 2 kapije (a to je broj 19) je Imam El Mehdi a.s. On je od Fatiminog potomstva, broj 19 je “nad njim” kao *spušteno gvožđe* iznad njegove glave, sablja koja je “nad njim”. Sam broj 19 sadržava 12 Svetih Imama i 7 duhovnih nebesa ($12 + 7 = 19$). Kako se Sunce kreće 19 km u sekundi, jasno je da je to *čas Imama* jer izvorno svjetlo Poslaničke dimenzije duhovnog se smiruje “nad njim”, Mehdi je *pečat* Muhammedanskog Vilajeta. On donosi cjelovit “sok spoznaje” (sokr), duhovni smisao svih Objavljenja.

Zatim ajet 31 govori o broju “čuvara vatre” ne spominjući izravno broj 19. Meleksi obzir čuvara vatre sugerira bezgriješnost, Svjetlosnu Čistotu. Taj obzir se “obara” na način trostrukog svjedočanstva vjere, gdje je vjera u Boga sukladna sa “onima kojima je Knjiga dana” i koji treba da se *uvjere*. Vjera u Poslanstvo je sukladna “onima koji vjeruju” i njima to vjerovanje treba da se učvrsti, dok je Vjera u Imamat dana kroz *nesumnjanje* “onih kojima je Knjiga dana i onih koji su vjernici”. Nakon što se govori o zabludi i Pravom putu ajet 31 sure “Pokriveni” završava: “A vojske Gospodara tvoga samo On zna. I Sekar je ljudima samo opomena”. “Vojske Gospodara tvoga” jesu vojske Imama El Mehdijs, nevidljive ezoterijske hijerarhije koje budući da su (sada) u *zakrivanju* ostaju nepoznate ljudima, dakle, “samo On ih zna”. Zatim slijedi rečenica kako je “I Sekar ljudima samo opomena”. Budući da je Imam Lice Božje okrenuto ljudima, on je *svačiji* raj ili pakao, te je tako shvaćena paklena vatra (Sekar) *samo opomena*. Da se *opomena* odnosi na Imama Mehdijs jasno govori ajet 12 iz sure “Ja-sin” (sura 36, Meka 83 ajeta): “Mi ćemo, zaista, mrtve oživjeti i Mi smo zapisalo ono što su uradili i djela koja su iza sebe ostavili; sve smo Mi to u Knjizi jasno pobrojali”. “Knjiga” jeste *mudra opomena*.

Imam El Mehdi, što jasno govori i redni broj (12) ajeta, jer Mehdi je dvanaesti Imam. Ukoliko od ukupnog broja ajeta sure "Ja-sin" (83) oduzmemo redni broj te iste sure (36) dobit će se broj 47 koji sabira ono "nad njim" (broj 19) i ono "iza njega" (broj 28, a to je broj godina Imamova oca, Hasana Al Askerija u času njegove smrti. $19+28=47$). To se ogleda u sljedećem ajetu sure "Pokriveni" (32) koji govori o "onom ispred" o Imamu u Nadolasku.

32: - I tako Mi Mjeseca ("Mjesec" je **obznana** Imama el - Mehdiya a.s.) a zatim slijede ajeti:

33: I noći kada mine

34: I zore kada svane

35: On je zaista najveća nevolja

36: Ljudima je opomena

Ajeti 33 i 34 najavljuju kraj **noći ezoterijske** i obznanu Pola iz svijeta okultacije. "Minula noć" ezoterije je ajet rednog broja 33, što je broj Isusovih godina kada je podignut sa zemlje, broj godina koje će **imati** kada ponovo dođe sa Imamom. Svanuće najavljuje "najveću nevolju, veliki potres" jer je Imam **nebeski Antropos**, razdjelnica svjetova koja se u idućem ajetu (36) ponovo obznanjuje kao **mudra opomena**. Zbir ajeta u kojima se spominje riječ "Sekar" (u Suri "Pokriveni") je broj 126 ($26+27+31+42$). Ako se od tog broja oduzme broj Kur'anskih sura (114) dobit će se broj od 12 Svetih Imama. Ako se pak od istog broja (126) oduzme ukupan broj ajeta sure "Pokriveni" (56) dobit će se broj 70, a to je zbir ljudi koji pripadaju **nevidljivim** ezoterijskim hijerarhijama (40 plemenitih duhovnjaka i 30 duhovnih prinčeva). Sam naslov sure ("Pokriveni") sugerise tu njihovu skrivenost, zaštitu i pokrivač (kosmički šator).

Iza Fatimine kapije znanja slijedi kapija Imama Hasana a.s., odnosno treće spominjanje riječi "Medina", ajet 60, sure "Saveznici" (sura 23, 73 ajeta): "Ako se licemjери i oni čija su srca bolesna i oni koji po Medini šire laži ne okane, Mi ćemo ti vlast nad njima prepustiti i oni će samo kratko vrijeme kao susjedi tvoji u njoj ostati".

Ovdje se vidi narav **kosmičke vlasti** Kuće Čiste koja se u suodnosu sa ljudima podrazumijeva, jer ajet ne kaže kako će se "vlast dati" (jer ona već postoji kao **iznutarnja kategorija** i proteže se na svu kreaciju, jer je Božji Čovjek Pol Svijeta) već "prepustiti", dakle obznaniiti i u vanjskom smislu. Ta vlast u samoj

suri "Saveznici" dana je i brojčano. Naime, ukoliko od ukupnog broja stavaka pomenutog odjeljka (73) oduzme broj stavka koji se odnosi na kapiju znanja Imama Hasana (60) dobit ćemo broj 13, Poslanik Muhammed i 12 Svetih Imama.

U istoj suri ajet 33 govori o *potpunoj očišćenosti* Poslanikove Kuće ("Bog želi da od vas grijehe odstrani i da vas potpuno očisti") i kada se taj broj (33) oduzme od ajeta 60 (kapija Imama Hasana) dobije se broj 27 (60-33=27) što je broj godina samog Imama Hasana u času preuzimanja Imameta, nakon smrti njegova oca, Imama Alija. U ajetu 60 se *beduinska svijest* nada je kao *otpor* trostrukom svjedočanstvu vjere.

1. Vjera u Boga - otpor licemjera
2. Vjera u Poslanstvo - otpor onih čija su srca bolesna
3. Vjera u Imamat - otpor onih koji šire laži po Medini

Ova kapija otvara vrata *savezništva* između Ehli-Bejta i njihovih sljedbenika, kroz nju se spoznaje *Pleromatska Bit Svjetlosnog Čovječanstva*.

Sljedeća kapija znanja je kapija Imama Husejna, ajet 9, sura "Progonstvo" (sura 59, 24 ajeta): "I onima koji su Medinu za življenje izabrali i domom prave vjere još prije njih je učinili, oni vole one koji im se doseljavaju i u grudima svojim nikakvu tegobu, zato što im se daje ne osjećaju i više vole njima nego sebi, mada im je i samima potrebno. A oni koji se ušćuvaju lakomosti, oni će sigurno uspjeti". Ovom kapijom se ulazi u polje samog preegzistentnog ugovora Ehli-Bejta i njihovih sljedbenika, Pleromatsko Svjetlosno Čovječanstvo se *ob-jedinjuje* sa tračcima vlastite svjetlosti, tj. dušama sljedbenika.

Naime, Medina se opisuje kao grad (znanja Imama Husejna) koji je za "življenje izabran" (preegzistentni izbor) i *još prije* učinjen *domom prave vjere* što jasno sugerije prvobitno *svjetlo Kuće* oko kojeg se okuplja još nerođeno (Svjetlosno) sjeme ljudskog reda. Ehli Bejt voli one koji se *doseljavaju*, tj. spoznajno se kreću u njihovom pravcu od niske duše i lažnog egoa do srčane usredištenosti koja je *Pravi Dom*. Da je u pitanju *Kuća Čista* govori i broj ajeta sure "Progonstvo", broj 9, koji je i broj Imama *nakon* Husejna a.s. Opisujući dalje svjetlosno čovječanstvo koje *istječe* iz Kuće Čiste ajet 9 ih motri kao zbiljske duhovne putnike koji dosežu savršenstvo. Naime, "oni vole one koji se doseljavaju" te u grudima "nikakvu tegobu ne osjećaju" zato što daju i "više

vole njima nego sebi” iako im je i samima potrebno, što jasno kazuje kako su Satanska došaptavanja te sklonosti “zle duše” potpuno iskorijenjeni iz njihovih srca. Poznato je da je Ibn Arebi govorio o 4 vrste **havatira** (misli, primisli) i podijelio ih na božanske, andeoske, duševne i sotonske.

Otpor **vlastite duše** koji uključuje satanska zavodjenja te došaptavanja “duše sklone zlu” kod duhovnih putnika Ehli-Bejt - skog pravca (na određenoj višoj razini) je isključen. Prevladavaju božanski i andeoski havatiri. Sam Imam Husejn je rekao: “Ja više uživam da hranim druge no samog sebe”.

Posljednja “kapija znanja” jeste kapija **nebeskog Ahmeda**, ajet 13, sura “Saveznici” (sura 33, 73 ajeta): “Kad su neki među njima rekli: “O stanovnici Jesriba, ovdje vam nema stanka, zato se vratite!” a drugi među njima su tražili dopuštenje od Vjerovjesnika i govorili: “Kuće su naše nezaštićene! - a nisu bile nezaštićene, već su oni htjeli da se izvuku”. U ovom ajetu se Medina spominje kao “Jesrib” te tako (kao predislamski grad) sukladira nebeskoj, “predislamskoj” (u zemaljskoj formi utjelovljenoj) prirodi Poslanika Muhammeda. U vezi s tim treba motriti i 2 aspekta ovog ajeta. Prvi obzir jesu pobunjeničke duše (u svijetu preegzistentnog ugovora) koje žele da **vrate** (i) ostale duše jer im ne pripadaju, nisu od “iste ilovače”. Drugi obzir predstavljaju duše koje su (unekoliko) svjesne položaja Čiste Kuće ali nedovoljno, te taj položaj **ne poriču** ali ga svode na nivo “svoje kuće” (znanja) jer “ego” nije integriran u veću cjelinu i osjeća potrebu za zaštitom (“Kuće su naše nezaštićene”). No, **separacioni strah** je uvijek “izvlačenje” nepoznatih snaga (iz samog sebe) ukoliko nije otvoren za cjelinu duhovnog puta.

Kao što smo rekli, u predislamsko vrijeme grad Medina se zvao Jesrib. (“srb” znači razodjenuti, svući, dok “jesar” znači udobnost, bogatstvo). Kada su se (u povijesnom, hronološkom vremenu) muslimani iselili iz Meke u Jesrib, grad je ubrzo prozvan **Medinetu-n-nebiji**, tj. “grad Poslanikov”. I kao što je “Medina” **drugo ime** za Jesrib, tako je i Vjerovjesnik Muhammed zemaljska prilika “nebeskog poslanika” **Ahmeda**.

Ovozemaljsko Poslanstvo Muhammedovo ezoterijski **razodijeva** lik **Nebesnog Ahmeda** (vidjeli smo da korijen riječi “Jesrib”, znači - razodjenuti, svući) svlačeći nebesku prirodu sa Vječnog Poslanika Muhammeda te tako “svodeći” Ahmeda na zemaljsku ravan čovjeka i Poslanika. Poznato je da je sam Muhammed

rekao: “Bio sam Poslanik još dok je Adem bio između vode i zemlje”, dakle prije stvaranja svjetova. Broj ajeta (13) ukazuje na tu prvobitnu prirodu, na prvostvorenu **Muhammedansku Svjetlost** iz koje “kasnije” na zemaljskoj ravni istječe još 13 bezgriješnih osoba.

Bošnjak. I do njega je **doprta** beduinska svijest i “Islam” zapuštenih beduina iz pustinje, nomada lukavog pogleda i pohlepne šake. Lutalica na devama koji “se nude” svakome. Neobrađeni i sirovi, neobrazovani i uskogrudni, u njima je sabrano sve što **nije** musliman. Uprkos tome uvjereni su u svoju misiju, razuvjeriti ih je nemoguće, pokušati to još uzaludnije.